

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Poczty i Telegrafów

w sprawie podwyższenia opłat pocztowych, telegraficznych i telefonicznych.

Na podstawie art. 10 ustawy o wyłączności poczty, telegrafu i telefonu z dnia 27 maja 1919 r. Dz. P. P. № 44 poz. 310 zgodnie z opinią Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1920 r. podwyższam dotychczasowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne oraz zarządzam co następuje:

Art. 1. Nowe opłaty pocztowe, telegraficzne i telefoniczne według dołączonej taryfy obowiązują od dnia 15 sierpnia 1920 r. z wyjątkiem wszelkich opłat miesięcznych, kwartalnych lub rocznych, które wchodzi w życie od dnia 1 września 1920 r. Różnice powstałe między opłatami już wniesionymi a nowo ustanowionymi za czas po 1-ym września 1920 r. winny być dodatkowo wpłacone. Interesowanym osobom wolno jednak do końca sierpnia 1920 r. wypowiedzieć abonament; w takim razie będą im zwrócone opłaty za czas od 1 września 1920 r. Nowe opłaty za czasopisma znalazły zastosowanie już od 1 czerwca 1920 r.

1204

Dziennik Ustaw. Poz. 459.

№ 68.

Art. 2. Kartki obecnego urzędowego nakładu z nadrukiem „cena 40 fenigów” i znaczkiem pocztowym 25-cio fenigowym, od daty wprowadzenia nowej taryfy, winny być opłacone dodatkowym znaczkiem 25 fenigowym.

Art. 3. Ustanawia się w ruchu wewnętrznym nową dodatkową opłatę za wszystkie przesyłki „poste restante” wynosząca 50 fen. Opłata ta winna być w zasadzie uiszczoną przy nadaniu. O ileby nadawca tej opłaty nie uiścił, pobiera się ją od odbiorcy w pojedynczej wysokości przez nalepienie na odnośnej przesyłce marek dopłaty.

Art. 4. Należytość za zwykle doręczenie zawiadomienia o nadejściu (awizację) przesyłek pocztowych (Dz. Urz. M. P. i T. № 5 z 1919 r. Str. 5 Art. II) znosi się.

Art. 5. Nowa taryfa dla telegramów zagranicznych oparta jest na stunku 1 frank w złocie = 30 mk.

Art. 6. Nowe taryfy obowiązują na obszarze b. Królestwa Kongresowego, b. Galicji oraz na Kresach Wschodnich.

W b. dzielnicy pruskiej będzie wydane odpowiednie zarządzenie przez Ministerstwo dla tejże Dzielnicy.

Na obszarach plebiscytowych Śląska Cieszyńskiego wprowadza się tylko nową taryfę dla telegramów zagranicznych, zaś wszystkie inne taryfy pozostawia się narazie bez zmiany.

• Warszawa, dn. 23 lipca 1920 r. •

Minister Poczty i Telegrafów:
w z. *Dobrowolski*

Załącznik.

**TARYFA POCZTOWA, TELEGRAFICZNA I TELEFONICZNA,
I. TARYFA POCZTOWA.**

A. Wewnętrzna taryfa pocztowa dla korespondencji prywatnej.

	Mk.	fen.
<i>1. Listy zwykłe:</i>		
do wagi 20 gramów	1	—
„ „ 250 „	2	—
<i>2. Kartki pocztowe:</i>		
Opłata za kartki pocztowe prywatnego nakładu:		
a) pojedyncze	—	50
b) z odpowiedzią	1	—
Kartki urzędowego nakładu z wydrukowaną marką pocztową:		
a) pojedyncze	—	75
b) z odpowiedzią	1	50
<i>3. Druki:</i>		
do wagi 50 gramów	—	25
„ „ 100 „	—	40
„ „ 250 „	1	—
„ „ 500 „	2	—
„ „ 1000 „	3	—
<i>4. Papiery handlowe:</i>		
do wagi 250 gramów	1	—
„ „ 500 „	2	—
„ „ 1000 „	3	—
<i>5. Próbki towarowe i przesyłki mieszane:</i>		
do wagi 250 gramów	1	—
„ „ 500 „	2	—
<i>6. Czasopisma:</i>		

Opłatę za czasopisma wraz z ewentualnem doręczeniem oblicza się procentowo od miesięcznej lub kwartalnej miejscowej ceny prenumeraty (bez doręczania) i pobiera w gotówce ryczałtem zgóry.

Opłata wynosi:

- I. Za czasopisma, wychodzące najmniej 6 razy w tygodniu bez względu na wagę:
 - a) przy dwurazowym wydawnictwie dziennem i dwukrotnej wysyłce 14°/₁₀₀
najmniej jednak miesięcznie 6 marek
 - b) przy jednorazowej wysyłce 10°/₁₀₀
najmniej jednak miesięcznie 3 marki
- II. Za czasopisma wychodzące wogóle rzadziej niż czasopisma grupy I., których pojedynczy egzemplarz przekracza wagę 25 gramów 7°/₁₀₀
najmniej jednak miesięcznie 2 marki
- III. Za czasopisma pod II., których pojedynczy egzemplarz nie przekracza wagi 25 gramów 4°/₁₀₀
najmniej jednak miesięcznie 40 fenigów.

7. Przekazy:		Mk.	fen.
do 100 marek.		1	—
" 200 "		2	—
" 500 "		4	—
" 1000 "		6	—
" 1500 "		8	—
" 2000 "		10	—

8. Listy wartościowe:

Za listy wartościowe zamknięte (opieczetowane przez nadawcę):

a) należność za list zwykły do 20 gr.	1	—
" " " " 250 "	2	—
b) za polecenie	2	—
c) należność od deklarowanej wartości za każde 1000 marek lub część tychże.	4	—

Za listy wartościowe otwarte (przeliczone) pobiera się należność od wartości o 50% wyższą.

9. Paczki:		Mk.	fen.
do wagi 5 klg.		6	—
" " 10 "		12	—
za każde dalsze 5 klg.		6	—

Za paczki z podaną wartością pobiera się oprócz tego należność od wartości za każde 1.000 mk. lub część tychże 4 mk.

Za paczki ochronne pobiera się należność od wagi o 100% wyższą.

NALEŻYTOŚCI DODATKOWE.

Należności przy nadaniu.		Mk.	fen.
Polecenie przesyłek listowych	2	—	
Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny)	2	—	
Zwrotne poświadczenie wypłaty (potwierdzenie wypłaty)	2	—	
Za ściągnięcie pobrania od odbiorcy	1	—	
Pisemne doniesienie na blankiecie P. K. O.	—	50	
Za wszystkie przesyłki adresowane „poste restante” opłata dodatkowa	—	50	

Za doręczenie pośpieszne (przez umyślnego posłańca): przesyłek listowych oraz zawiadomień o nadejściu listów wartościowych, przekazów i paczek.

	2	—
--	---	---

Należności przy odbiorze.

Za doręczenie w okręgu miejscowym (gdzie obecnie ten rodzaj służby już zaprowadzono):

a) listy wartościowe		
do 500 mk.	—	50
" 1000 "	1	—
za każde dalsze 1000 mk.	—	50
b) przekazy pocztowe i przekazy P. K. O.		
do 100 mk.	—	50
" 500 "	1	—
" 1000 "	2	—
za każde dalsze 1000 mk.	—	50

c) paczki bez podanej wartości	Mk. fen.
do wagi 3 kg.	2 —
" " 5 "	3 —
" " 10 "	4 —
za każde dalsze 5 kg.	2 —
d) paczki z podaną wartością prócz należitości pod c) za każde 1000 mk. wartości	— 50
Za przegródki lub skrzynki (zastrzeżenie odbierania na poczcie) miesięcznie	
a) dla przesyłek listowych i gazet	10 —
b) dla przesyłek pod a) i listów wartościowych oraz przekazów	20 —
c) dla paczek wyłącznie, bez dodatkowej opłaty od sztuki	50 —
Opłaty pod b) i c) pobiera się tylko tam, gdzie wskazane przesyłki doreczą się do domu np. przekazy z pieniędzmi, paczki, listy wartościowe i t. d.	
Składowe za paczki za każdą dobę	1 —
(Dz. Urz. M. P. i T. № 5 z 1919 r.)	

Inne opłaty.		Mk. fen.
Zniesienie lub zmniejszenie pobrania	2	—
Należytość za wniesioną reklamację	2	—
Zmiana adresu lub zarządzenie zwrotu przesyłki	2	—
Duplikat poświadczenia nadania	2	—
Zawiadomienie o niedoreczalności paczki.	2	—
Upoważnienie wypłaty w razie zagubienia przekazu przez odbiorcę	2	—
Pełnomocnictwo do odbioru przesyłek (niezależnie od opłaty skarbowej)	5	—
Za osobne zastrzeżenie odbierania czasopism na dworcach kolejowych (przesyłki dworcowe) miesięcznie	30	—

B. Wewnętrzna taryfa pocztowa dla korespondencji urzędowej.

1. <i>Listy:</i>	Mk. fen.
do wagi 50 gramów	— 25
" " 250 "	— 50
" " 1 klg.	1 50
" " 2 "	2 —
2. <i>Kartki</i>	— 15
3. <i>Druki:</i>	
do wagi 50 gramów	— 05
" " 250 "	— 10
" " 1 klg.	— 25
" " 3 "	— 50
" " 5 "	1 —
4 <i>Czasopisma urzędowe</i> mogą być wysyłane albo według taryfy dla czasopism prywatnych zmniejszonej o 50% albo według jednostkowej taryfy dla druków urzędowych.	
5. <i>Paczki:</i>	Mk. fen.
do wagi 5 klg.	6 —
" " 10 "	12 —

	Mk.	fen.
do wagi 15 "	18	—
" " 20 "	24	—
Pisma sądowe do stron w Małopolsce:		
a) za doręczenie pisma sądowego w miejscu siedziby sądu	1	—
b) za pismo sądowe doręczone w innej miejscowości	2	—

C. Zagraniczna taryfa pocztowa.

	Mk.	fen.
1. <i>Listy:</i>		
do wagi 20 gramów.	2	50
za każde dalsze 20 gramów.	1	50
2. <i>Kartki pocztowe:</i>		
Opłata za kartki pocztowe prywatnego nakładu:		
a) pojedyncze.	1	—
b) z odpowiedzią	2	—
Kartki urzędowego nakładu z wydrukowaną marką pocztową:		
a) pojedyncze.	1	25
b) z odpowiedzią	2	50
3. <i>Druki:</i>		
za każde 50 gramów	—	50
4. <i>Papiery handlowe:</i>		
za każde 50 gramów	—	50
najmniej jednak	2	50
5. <i>Próbki towarowe:</i>		
za każde 50 gramów	—	50
najmniej jednak	1	—
6. Polecenie przesyłek listowych	2	50
7. Zwrotne poświadczenie odbioru (recepis zwrotny)	2	50
8. Należytość za wniesioną reklamację	2	50

II. TARYFA TELEGRAFICZNA.

(Obliczone według podanej taryfy opłaty za telegramy wewnętrzne i zagraniczne zaokrągła się do pełnych marek).

A. Wewnętrzna taryfa telegraficzna.

Opłata za telegram w obrocie wewnętrznym składa się z opłaty od wyrazu i taksy zasadniczej.

	Mk.	fen.
1. <i>Telegramy zamiejscowe i miejscowe zwykłe:</i>		
a) opłata od wyrazu	—	75
b) taksa zasadnicza	3	—
Telegramy miejscowe pilne, z zapłaconą odpowiedzią, ze sprawdzeniem i o kilku adresach niedopuszczone.		
2. <i>Telegramy zamiejscowe pilne (D):</i>		
a) opłata od wyrazu	2	25
b) taksa zasadnicza.	3	—
3. <i>Zapłacona odpowiedź (Rp):</i>		
opłata od ilości wyrazów na odpowiedź i taksa zasadnicza 3 mk.		

4. *Zapłaconu odpowiedź pilna (Rpd):*
opłata za telegram pilny i taksa zasadnicza 3 mk.
5. *Telegramy prasowe:*
opłata od wyrazu o 50°/_o niższa i taksa zasadnicza 3 mk.
6. *Telegramy prasowe Polskiej Agencji Telegraficznej:*
opłata od wyrazu 25 fen. i taksa zasadnicza 1 mk.
7. *Sprawdzenie telegramu (Tc):*
25°/_o opłaty telegramu zwykłego.
8. *Poświadczenie odbioru:*
 - a) telegraficzne (Pc): jak za telegram zwykły o 5 wyrazach oraz taksa zasadnicza 3 mk.
 - b) telegraficzne pilne (Pcd): jak za telegram pilny o 5 wyrazach oraz taksa zasadnicza 3 mk.
 - c) pocztą (Pcp): jak za list zwykły.
9. *Telegramy o kilku adresach (Tm):*
za odpis każdych 100 wyrazów lub części telegramu zwykłego 5 mk.
za odpis każdych 100 wyrazów lub części telegramu pilnego 10 mk.
10. *Doręczenie telegramów:*
 - a) w miejscowym okręgu doręczeń bezpłatnie,
 - b) w zamiejscowym okręgu doręczeń przedpłata nadawcy po 3 mk. od kilometra.Różnicę między kwotą zapłaconą a rzeczywistymi kosztami ponosi odbiorca.
11. Za nadanie telegramu przez listonosza wiejskiego 1 mk.
12. Za nadanie względnie wydanie telegramu przez telefon po 10 fen. za wyraz, najmniej jednak 2 mk.
13. Poświadczenie (pokwitowanie) nadania na osobne żądanie 1 mk.
14. Za dodatkowy odpis telegramu:
za odpis każdych 100 wyrazów lub części po 3 mk., niezależnie od opłaty skarbowej za podanie.
15. Skrócone adresy kwartalnie 50 mk.
16. Doręczanie telegramów o pewnych porach do oznaczonych dwu miejsc kwartalnie 100 mk.
17. Za wstrzymanie telegramu 2 mk.
18. Opłata za pośrednictwo przy nadawaniu telegramów na rachunek wpłaconej zaliczki od każdego telegramu po 1 mk.
19. Za telegramy nadawane na stacjach kolejowych w miejscowościach, posiadających państwowe urzędy pocztowo-telegraficzne, może być pobierana opłata dodatkowa.

ZAGRANICZNA TARYFA TELEGRAFICZNA.

Kraj przeznaczenia	D r o g a	Telegramy		U W A G A
		zwykłe	prasowe	
		Opłata od wyrazu		
		Mk.	Mk.	
Europa :				
Austrja	Czechosłowacja	6.40	3.20	
Belgja	Niemcy	6.60	3.30	
Bułgarja	Austrja—Jugosławja	10.80	—	
Czechosłowacja	bezpośrednia	2.00	1.00	
Danja	Niemcy	6.60	3.30	
Estonja	Niemcy—Szwecja	15.90	—	
Finlandja	„	15.90	—	
Francja	Austrja lub Niemcy	8.40	4.20	
Gdańsk z obszarem*)	bezpośrednia	—	—	*) Obowiązuje taryfa wewnętrzna.
Grecja	Austrja—Jugosławia	10.80	—	
Hiszpanja	Niemcy	9.60	4.80	
Holandja	„	6.60	3.30	
Jugosławja	Austrja	6.80	3.40	
Litwa	Niemcy—Danja	15.90	—	
Łotwa	Niemcy—Szwecja	15.90	—	
Luksemburg	Niemcy	6.60	3.30	
Niemcy	bezpośrednia	2.00	1.00	
Norwegja	Niemcy	9.60	4.80	
Portugalja	„	10.80	5.40	
Rumunja *)	Czechosłowacja	6.00	—	*) Telegramy pilne niedopuszczone.
Szwajcaria	Austrja lub Niemcy	6.60	—	
Szwecja	Niemcy	7.50	3.75	
Turcja	Austrja—Jugosławja	19.00	—	
Węgry	Czechosłowacja	6.40	3.20	
Wielka Brytanja	Niemcy	10.40	5.20	
Włochy	Austrja lub Niemcy	8.60	4.30	
Afryka :				
Algier	Niemcy—Francja	10.50	5.25	
Egipt: I strefa	Austrja lub Niemcy	37.50	—	
„ II „	„	42.00	—	
„ III „	„	49.50	—	
Marokko: Tanger	Niemcy—Francja	14.60	7.30	
Trypolis	Austrja—Włochy	25.50	—	
Tunis	Niemcy—Francja	10.50	5.25	
Unja południowo-afrykańska *)	Austrja lub Niemcy	75.00	—	*) Telegramy pilne niedopuszczone.
Inne kraje i wyspy	„	90.00	—	

Kraj przeznaczenia	D r o g a	Telegramy		U W A G A	
		zwykłe	prasowe		
		Opłata od wyrazu			
		Mk.	Mk.		
Ameryka :					
1. Ameryka północna; *)	Austrja lub Niemcy			*) Telegramy pilne dopuszczalne tylko do New-Yorku i do Meksyku.	
New-York (miasto)	"	54.00	27.00		
Waschingon (miasto)	"	60.00	30.00		
Chicago (miasto)	"	64.00	32.00		
S. Francisco (Kalifornja)	"	72.00	36.00		
Stany Zjednoczone (inne)	"	64.00	32.00		
Kanada	"	90.00	—		
Meksyk	"	90.00	—		
2. Ameryka centralna: *)					*) Telegramy pilne dopuszczalne tylko do Gwatemali, Nikaragwy i Salwadoru.
Costa Rica	} Austrja lub Niemcy	142.00	—		
Gwatemala					
Honduras					
Nikaragwa					
Panama					
San Salvador					
3. Antylle:					
Dozynika	} Austrja lub Niemcy	142.00	—		
Haiti					
Jamajka					
Kuba					
Porto Rico					
4. Ameryka południowa:					
Argentyna	Austrja lub Niemcy	120.00	—		
Boliwja	"	120.00	—		
Brazylja	"	114.00	—		
Chili	"	120.00	—		
Ekwator	"	120.00	—		
Kolumbja	"	120.00	—		
Paragwaj	"	120.00	—		
Peru	"	120.00	—		
Urugwaj	"	120.00	—		
Wenezuela	"	204.00	—		

Kraj przeznaczenia	D r o g a	Telegramy		U W A G A
		zwykłe	prasowe	
		Opłata od wyrazu		
		Mk.	Mk.	
Azja :				
Arabja	Austrja lub Niemcy	94.50	—	
Chiny	"	132.00	—	
Cylicja	"	51.00	—	
Indje brytyjskie	"	63.00	—	
Japonja	"	125.00	—	
Mezopotamja	"	72.00	—	
Palestyna	"	42.00	—	
Persja	"	60.00	—	
Syberja	"	163.50	—	
Syrja	"	46.50	—	
Inne kraje i wyspy	"	120.00	—	
Oceanja :				
Australski Związek Państw	Austrja lub Niemcy	112.50	—	
Indje holenderskie	"	120.00	—	
Philippiny-wyspy	"	139.50	—	
Inne wyspy	"	168.00	—	

III. TARYFA TELEFONICZNA.

A. Wyjaśnienia ogólne.

§ 1. Sieć telefoniczna Państwa Polskiego składa się z:

- a) sieci lokalnych,
- b) połączeń międzymiastowych, tworzących razem sieć międzymiastową.

Korzystanie z sieci lokalnej dostępne jest za stałą opłatą roczną (abonament).

Korzystanie z sieci międzymiastowej — za opłatą od poszczególnej rozmowy.

§ 2. *Sieci lokalne* służą do stałego porozumiewania się między sobą mieszkańców pewnego określonego terytorjum, mającego własny ośrodek życia miejscowego (przeważnie terytorjum powiatu z ośrodkiem w mieście powiatowym).

Sieć lokalna może posiadać:

- a) jedną tylko stację centralną (centrale główną) lub
- b) jedną stację centralną oraz jedną lub kilka stacji pomocniczych (centralek pomocniczych) zależnie od miejscowych warunków.

§ 3. *Stacja centralna* sieci lokalnej mieści się przeważnie w mieście powiatowym, w poszczególnych wypadkach również w większym ośrodku przemysłowym lub handlowym.

Stacje pomocnicze — w mniejszych miastach, osadach, a nawet wsiach.

Określenie charakteru poszczególnej stacji, względnie przynależności jej do pewnej sieci lokalnej, należy do kompetencji odnośnej Dyrekcji Poczty i Telegrafów.

§ 4. Teren, obsługiwany przez stację centralną lub pomocniczą, stosownie do odległości od stacji, dzieli się na dwie strefy:

a) pierwsza strefa (miejska) obejmuje teren, leżący w promieniu 1-go, 2-ch lub 3-ch kilometrów od stacji centralnej, lub pomocniczej, a to zależnie od ilości abonentów danej stacji, mianowicie: dla stacji z ilością do 100 abonentów—teren w promieniu 1 klm.

"	"	"	"	"	101 do 2000 abon.	"	"	"	2	"
"	"	"	"	"	2001 wzwyż	"	"	"	3	"

b) druga strefa (zamiejska)—pozostały teren poza granicą pierwszej strefy.

§ 5. Sieć międzymiastową tworzą połączenia między wszystkimi stacjami centralnymi, oraz pomocniczymi odrębnych sieci lokalnych; dostępna jest ona do użytku publicznego za opłatą od poszczególnej rozmowy, wysokość której określa się w zależności od czasu trwania rozmowy i wzajemnej odległości krańcowych stacji łączących.

B. Opłaty za przyłączenie i przeniesienie aparatów.

§ 6. Nowoprzybywający abonenci ponoszą częściowo koszt przyłączenia ich do sieci telefonicznej, a mianowicie:

a) abonenci, zamieszkali w obrębie strefy pierwszej: za przyłączenie do centrali niezależnie od ilości abonentów tejże placą jednorazowo po 500 mk. za każde 100 mtr. (lub część takowych) rzeczywistej długości linii;

b) abonenci, zamieszkali w drugiej strefie oprócz opłaty podług punktu a), ponadto za każde 100 mtr. (lub część takowych) rzeczywistej długości linii, położonej poza strefą pierwszą po 600 mk.

O ile zachodzi potrzeba ustawienia nowych słupów, dostarczenie tychże do miejsca budowy w odpowiedniej ilości i jakości ciąży na abonencie.

U w a g a: W razach wyjątkowych słupy mogą być dostarczone przez odnośne organy Ministerstwa Poczty i Telegrafów za zwrotem wartości tychże i kosztów transportu do miejsca ustawienia.

§ 7. Przyłączenie aparatu dodatkowego skutecznia się za jednorazową opłatą ryczałtową a mianowicie:

a) za przyłączenie w tym samym pokoju, co i aparat główny 150 mk.;

b) " " " " " mieszkaniu i " " " 300 "

c) za przyłączenie w tym samym budynku, co i ap. główny—450 "

d) o ile aparat dodatkowy ma być ustawiony w innym budynku, oprócz opłaty ryczałtowej (mk. 450.—) płaci abonent za linię, łączącą aparat główny z dodatkowym jak za linię dla aparatu głównego t. j. na zasadach, wyłuszczonych w § 6 wraz z uwagą co do słupów.

§ 8. Do centrali państwowej mogą być również przyłączone za zgodą odnośnej Dyrekcji P. i T. egzystujące lub nowopowstające telefoniczne centraliki prywatne pod następującymi warunkami:

- a) system urządzeń centralki prywatnej odpowiada systemowi urządzeń centrali państwowej,
- b) wszystkie aparaty, obsługiwane przez taką centralkę znajdują się w jednej posiadłości,
- c) liczba aparatów centralki prywatnej nie może być mniejszą niż 6,
- d) obsługa oraz konserwacja centralki, aparatów i urządzeń wewnętrznych należy wyłącznie do właściciela centralki prywatnej,
- e) na każde 10 aparatów centralki prywatnej musi wypadać niemniej niż jedno połączenie z centralą państwową, przyczem takowe uskutecznia się za opłatą na zasadach, wyłuszczonych w § 6.

U w a g a. Przy ilości aparatów dodatkowych do 5 włącznie urządzenie centralki i utrzymywanie aparatów wchodzi bezwzględnie w zakres działania Zarządu Telefonów Państwowych na zasadach dla aparatów dodatkowych (§§ 7, 14 i 17). Obsługa jednak centralki i w tym wypadku należy do abonenta.

§ 9. Za przeniesienie aparatu głównego lub dodatkowego pobiera się jednorazowe opłaty, jak następuje:

a)	za przeniesienie w tym samym pokoju	mk. 150
b)	" " do innego pokoju tego samego lokalu "	300
c)	" " do innego lokalu tego samego budynku "	450
d)	" " budynku na tej samej lub innej posesji prócz ryczałtowej opłaty mk. 450 (według punktu c) dopłaca abonent za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linii nowej lub przedłużenia użytkowanej dotychczas:	
	" " w obrębie strefy pierwszej (miejskiej)	500
	" " " drugiej (zamiejskiej)	600

Ponadto w sprawie nowych słupów obowiązuje uwaga do § 6.

§ 10. Opłaty na pokrycie kosztów budowy lub przeniesienia pobierane są przed rozpoczęciem robót i podlegają zwrotowi tylko w tym wypadku, jeżeli aparat telefoniczny nie może być założony lub oddany do użytku abonenta.

C. Opłaty abonamentowe za korzystanie z sieci lokalnej.

§ 11. Wysokość opłaty abonamentowej dla abonentów, połączonych ze stacją centralną (główną lub pomocniczą) za pomocą oddzielnych dla każdego abonenta przewodów, uzależnia się od:

- a) kategorii abonamentu (§ 12),
- b) grupy, do której zaliczona jest dana centrala (§ 13),
- c) strefy, w obrębie której znajduje się aparat abonenta (§ 4),
- d) od tego, czy abonent załączony do stacji pomocniczej korzysta z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą roczną opłatą, czy też za opłatą poszczególnych rozmów.

§ 12. Rozróżnia się następujące kategorie abonamentu:

- a) *Abonament prywatny.* Do tej kategorii należą aparaty założone w mieszkaniach prywatnych i przeznaczone wyłącznie do użytku abonenta i jego rodziny. Aparaty w mieszkaniach osób zawodów wywołonych (lekarzy, adwokatów, inżynierów, dentystów, felczarów, akuszerów i t. p.) mogą być zaliczone do tej kategorii wtedy tylko, gdy osoby powyższe nie zatrudniają w tych mieszkaniach pomocników lub innych pracowników, oraz gdy odwiedzająca ich klientela niema dostępu do telefonu.

- b) *Abonament zbiorowy.* Do tej kategorii zaliczają się aparaty, urządzone w instytucjach państwowych, społecznych, handlowych lub przemysłowych, w kantorach, agenturach, sklepach, domach zdrowia, ambulatorjach, szkołach, kancelariach, biurach adwokackich i t. p. i przeznaczone do użytku abonenta i osób u niego pracujących.
- c) *Abonament publiczny.* Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dostępne dla publiczności jako to: w hotelach, restauracjach, kawiarniach, cukierniach, teatrach, giełdach, klubach, salach ogólnych domów bankowych, dla lokatorów jednego domu i t. p., również i w sklepach, gdzie aparat założony jest w miejscu dostępnym dla użytku publiczności.
- d) *Abonament towarzyski.* Do tej kategorii zaliczają się aparaty, dwóch, trzech lub czterech różnych abonentów, połączonych ze stacją centralną za pomocą jednego wspólnego przewodu.

§ 13. W zależności od ilości abonentów, załączonych do danej stacji centralnej bądź to głównej, bądź pomocniczej, zalicza się ona do grupy:

I-iej	przy ilości abonentów do 100
II-iej	„ „ „ od 101 do 2.000
III-iej	„ „ „ od 2.001 do 5.000
IV-iej	„ „ „ ponad 5.000.

§ 14. Opłata abonamentowa w zależności od kategorii abonamentu (§ 12) i grupy, wynosi w pierwszej strefie (miejskiej):

Grupa	Ilość abonentów sieci	W strefie pierwszej t. j. w promieniu km.	Abonam. roczny			Abonam. towarzyski		
			prywatny	zbiorowy	publiczny	r o c z n i e		
						we dwój- kę	we trój- kę	we czwór- kę
Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.	Mk.		
I.	do 100	1	1.000	1.400	1.800	800	600	500
II.	od 101—2.000. . .	2	1.800	2.400	3.000	1.400	1.200	1.000
III.	od 2.001—5.000 . .	3	2.400	3.200	4.000	2.000	1.600	1.400
IV.	ponad 5.000 . . .	3	3.200	4.000	4.800	2.400	2.000	1.800

Ponadto o ile do abonowanego aparatu załączone są dodatkowe aparaty i przyrządy, umieszczone w tym samym budynku, od abonenta pobiera się.

- a) za aparat dodatkowy rocznie mk. 500—
 b) za dzwonek dodatkowy rocznie „ 100—
 c) za słuchawkę dodatkową „ 50—

§ 15. Oznaczona w § 14 opłata zasadnicza dotyczy abonentów w obrębie strefy pierwszej. Od abonentów, położonych poza strefą pierwszą, pobiera się oprócz zasadniczej jeszcze opłata za konserwację linii, a mianowicie:

po mk. 25 za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linii, leżącej poza strefą pierwszą.

§ 16. W abonamencie towarzyskim opłatę za konserwację linii poza strefą pierwszą obliczoną w stosunku do rzeczywistej długości całej linii wraz z odgałęzieniami według § 15, uiszczają poszczególni udziałowcy według zasady, iż każdy z nich płaci:

- a) za te części linii, z których korzysta wspólnie z innymi udziałowcami, należność podzieloną przez ilość udziałowców, korzystających z danej części linii;
- b) za część linii, która służy do jego wyłącznego użytku—całkowita należność.

§ 17. Jeżeli aparat dodatkowy, umieszczony jest w innym budynku niż główny, pobiera się oprócz zasadniczej opłaty według § 14 ponadto opłata za konserwację linii po 25 mk. rocznie za każde 100 metrów (lub część takowych) rzeczywistej długości linii, łączącej aparat główny z dodatkowym.

§ 18. Abonenci, utrzymujący własnym kosztem prywatną centralkę telefoniczną (§ 8) połączoną z centralą państwową, opłacają za każdą linię, łączącą według kategorii abonamentu zbiorowego (§ 12) punkt b) za każdy zaś aparat dodatkowy, załączony do centralki prywatnej po 200 mk. rocznie.

§ 19. Abonent stacji pomocniczej, który chce korzystać z komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci lokalnej za stałą opłatą roczną, oprócz zwykłego abonamentu (§ 14) i należności za konserwację (§ 15), dopłaca za odległość stacji pomocniczej od stacji centralnej według poniższej tabelki:

Odległość stacji pomocniczej od centralnej licząc w kierunku prostym.	Opłata za odległość rocznie marek.
do 10 klm.	500.—
od 10 do 20 klm.	1000.—
od 20 do 30 "	1500.—
od 30 do 40 "	2000.—

Uwaga I. Abonenci stacji pomocniczej, opłacający powyższy dodatek za odległość, mają prawo korzystać z rozmów z abonentami innych stacji w obrębie całej sieci lokalnej bez ograniczenia ilości rozmów. Czas trwania rozmowy może być jednak ograniczony do 6 minut, o ile istnieje więcej zgłoszeń na rozmowy za pośrednictwem tego samego przewodu, łączącego stację pomocniczą ze stacją centralną. Obsługa komutatora stacji pomocniczej odbywa się tylko w godzinach normalnych czynności danego urzędu.

Uwaga II. Abonenci stacji pomocniczej, którzy nie wnoszą powyższej opłaty za odległość płacą za rozmowy z abonentami innych stacji w obrębie tejże sieci lokalnej każdorazowo na zasadach ustanowionych dla rozmów międzymiastowych.

§ 20. Zaliczenie centrali telefonicznej do tej lub innej grupy odpowiednio wymiaru opłat odbywa się periodycznie na podstawie obliczenia ilości abonentów danej centrali w ostatnim dniu kwartału kalendarzowego, przy czym ilość abonentów stwierdzona w dniu 31/XII powoduje zmianę taryfy od dnia 1 kwietnia,

ilość abon. stwier. w dn. 31/III powoduje zmianę tar. od 1 lipca
 " " " " " 30/VI " " " " " 1 paźdz.
 " " " " " 30/IX " " " " " 1 stycz.

U w a g a: Aparaty, służące do użytku osób i instytucji, należących do Ministerstwa Poczty i Telegrafów, jako służbowe, przy ustalaniu ilości abonentów nie brane są w rachubę.

§ 21. Opłaty abonamentowe winny być wnoszone zgóry: pierwsza rata za czas od dnia otwarcia komunikacji u abonenta do końca kwartału kalendarzowego, następne zaś raty za każdy kwartał kalendarzowy t. j. w terminach pierwszego stycznia, pierwszego kwietnia, pierwszego lipca, 1 października.

Opłaty abonamentowe winny być uiszczone przez abonenta najpóźniej w ciągu 7 dni od powyższych terminów bez specjalnego przypomnienia. Opłaty już wniesione zwrotowi nie podlegają.

§ 22. W razie nieuregulowania należności w ciągu 7 dni ulgowych, zgodnie z poprzednim paragrafem, aparat abonenta wyłącza się z centrali, a po upływie dalszych 7 dni—usuwa się z lokalu abonenta. Aparat może być włączony do sieci, względnie ponownie założony dopiero po uregulowaniu należności przez abonenta, przyczem winna być pokryta również należność za czas rozłączenia z siecią danego aparatu.

Jeżeli aparat został zdjęty, wówczas prócz zaległych należności winien abonent wnieść dodatkową opłatę za ponowne założenie aparatu według § 9 punkt a.

§ 23. Abonenci telefonu nie mają prawa odstępować za opłatą umieszczanego u nich aparatu telefonicznego do użytku osób obcych.

W razie ujawnienia nadużyć pod tym względem abonent pozbawiony będzie niezwłocznie komunikacji telefonicznej bez zwrotu wniesionych opłat

D. Taryfa opłat za rozmowy międzymiastowe.

§ 24. Czas trwania rozmowy międzymiastowej oblicza się według jednostek — 3-minutowych, przyczem część 3 minut uważa się za całą jednostkę.

Odległość według której określa się wysokość opłaty za jednostkę czasu, oblicza się w linii powietrznej pomiędzy stacjami, do których bezpośrednio załączeni są rozmawiający abonenci, względnie rozmównice.

Dla obliczenia tej odległości stosuje się system kwadratów taksowych według specjalnej instrukcji.

§ 25. Rozmowy międzymiastowe mogą być zwyczajne i pilne. Opłata za jednostkę (3 min.) rozmowy międzymiastowej wynosi

przy odległości do 25 klm.	mk. 5.—
" " " 50 "	" " 10.—
" " " 100 "	" " 15.—
i " za każde dalsze 100 "	po " 10.—

Za rozmowy pilne pobiera się opłatę potrójną.

§ 26. Abonenci telefonu mogą zamawiać rozmowy międzymiastowe z abonentami innych sieci na pewną określoną godzinę, względnie wzywać do rozmównicy osoby, nie abonujące telefonu, zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

- a) W pierwszym wypadku pobiera się:
 - za przesłanie przez telefonistkę zamówienia piątą część opłaty, przypadającej za 3-minutową rozmowę do danej miejscowości,
- b) W drugim wypadku:
 - oprócz opłaty za przesłanie przez telefonistkę wezwania obliczo-

nej jak w p. a) — ponadto za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń 5 mk.

§ 27. Jeżeli zamawiający lub wezwany nie stawiał się do rozmowy w wyznaczonym terminie, zamówiona rozmowa uważa się za skuteczną, przyczem pobiera się opłatę jak za jednostkę 3 minutowej opłaty.

§ 28. Zamówienie na wezwanie do rozmównicy osoby, zamieszkałej w obrębie miejscowego okręgu doręczeń przyjmuje się najpóźniej na trzy godziny przed terminem wyznaczonym do rozmowy.

E. Rozmównice.

§ 29. Za rozmowy miejscowe t. j. prowadzone z rozmównic z abonentami, załączonymi do tej samej co i rozmównica centrali pobiera się po 2 mk. za każde 3 minuty rozmowy, za rozmowy prowadzone z rozmównic z abonentami innych centrali—według taryfy dla rozmów między-miastowych (§ 25).

§ 30. Osoby, korzystające z rozmównicy telefonicznej mogą (analogicznie do § 26) zamawiać rozmowy z abonentami innych sieci na pewną określoną godzinę, względnie wzywać do rozmównicy znajdującej się w innej miejscowości osoby nie abonujące telefonu i zamieszkałe w miejscowym okręgu doręczeń.

W pierwszym wypadku pobiera się zgóry:

- a) za przesłanie przez telefonistkę zamówienia piątą część opłaty, przypadającą za 3-minutową rozmowę do danej miejscowości,
- b) za mającą się odbyć w oznaczonej godzinie rozmowę między-miastową według taryfy (§ 25) za jednostkę rozmowy do danej miejscowości.

W drugim wypadku pobiera się zgóry oprócz opłat jak w punkcie a) i b) ponadto:

- e) za posłańca w obrębie miejscowego okręgu doręczeń — 5 mk. Opłaty już wniesione (według punktów a), b) i c) zwraca się jedynie w tym wypadku, jeżeli rozmowa nie mogła dojść do skutku z winy zarządu telefonów.

F. Sieć podmiejska Warszawska.

§ 31. Wszystkie przepisy i taryfy, zawarte w powyższych paragrafach rozciągają się również na sieć podmiejską warszawską, którą należy uważać za sieć lokalną (§ 2), a jej stacje poza Warszawą — za pomocnicze względem stacji podmiejskiej w Warszawie, jako centralnej.

Wyjątek: Dla abonentów załączonych bezpośrednio lub pośrednio t. j. za pomocą stacji pomocniczych, którzy pragną korzystać ze stałej komunikacji telefonicznej w obrębie całej sieci podmiejskiej (wraz z siecią koncesyjną w Warszawie), wysokość abonamentu zasadniczego wbrew brzmieniu §§ 13 i 14 określa się jak dla sieci o ilości abonentów ponad 5000.

Warszawa, dnia 23 lipca 1920 r.

Minister Poczty i Telegrafów:
w z. *Dobrowolski*